

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/2866/2022.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kfv.V.37.405/2022/13. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. A jogi képviselővel (Dr. Dagonya András Szabolcs ügyvéd) eljáró Mezőtúr Város Önkormányzata (a továbbiakban: indítványozó) alkotmányjogi panaszt nyújtott be az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján a Kúria Kfv.V.37.405/2022/13. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt. Álláspontja szerint a támadott döntés ellentétes az Alaptörvény M) cikk (1) bekezdésében, a XIII. cikk (1) bekezdésében, továbbá a 32. cikk (1) bekezdésében foglaltakkal.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panaszban kifogásolt ügy lényege a következő.
- [3] 2.1. A [...] Egyesület (a továbbiakban: horgászegyesület1.), a későbbi felperes és az indítványozó, a későbbi I. rendű alperesi érdekelt – a Mezőtúr Város Önkormányzatának 224/2004. (XI. 5.) számú képviselő-testületi határozata alapján – 2004. december 9. napján együttműködési megállapodást kötött az indítványozó tulajdonában álló 135 hektár 6806 m² nagyságú holtágrendszer vonatkozásában.
- [4] Az együttműködési megállapodás 2. pontja rögzítette, hogy az indítványozó mely vízterületek halászati jogát adta határozott időre haszonbérbe a horgászegyesület1.-nek, a 3. pontban pedig azt, hogy az indítványozó mely vízterület halászati jogát nem adta haszonbérbe. A megállapodás 4. pontja szerint a 3. pontban megjelölt vízterület halászati jogának gyakorlására együttműködési megállapodást kötött a horgászegyesület1.-el az indítványozó az őt megillető halászati jogának gyakorlásával összefüggő feladatok elvégzésére. Ezeket a feladatokat a halászátról és horgászátról szóló 1997. évi XLI. törvény (a továbbiakban: Hhtv.) rendelkezéseire utalással határozták meg.

- [5] Az együttműködési megállapodás 8. pontja szerint a 4. pont szerinti vízterületre eső bevételt a horgászegyesület1. negyedévenként volt köteles átutalni az indítványozó számlájára, a horgászegyesület1. a feladatok ellátásáért díjazást, költségtérítést, természetbeni juttatást nem igényelhetett.
- [6] Az együttműködési megállapodást határozott időtartamra, 2005. január 1. és 2014. december 31. közötti időre kötötték, majd azt 2020. december 31-én meghosszabbították a 2009. december 10-én keltezésű együttműködési megállapodás módosításával. Az együttműködési megállapodás 17. pontja szerint az együttműködési megállapodás a szerződés lejártával, közös megegyezéssel vagy felmondással szűnik meg.
- [7] 2.2. A Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Kormányhivatal, a későbbi alperes a 2021. március 22-én hozott, JN/56/00878-1/2021. számú határozatával 2021. január 1. napjával a határozatban megjelölt vízterület vonatkozásában a horgászegyesület1.-et törölte a halgazdálkodásra jogosultak nyilvántartásából. Határozatát a halgazdálkodásról és a hal védelméről szóló 2013. évi CII. törvény (a továbbiakban: Hhvtv.) 33. § (1) bekezdésére és 34. § (6) bekezdésére alapította. Az együttműködési megállapodás 6. és 17. pontjára utalva kifejtette, hogy az 2020. december 31-el, a szerződés lejártával megszűnt, ezért a horgászegyesület1.-et a halgazdálkodásra jogosultak nyilvántartásából törölni kellett.
- [8] 2.3. Ezt követően a horgászegyesület1. mint felperes kereseti kérelmet terjesztett elő, melyben a Kormányhivatal határozatának megsemmisítését kérte. Előadta, hogy az együttműködési megállapodás – nem pedig haszonbérleti jogviszony – alapján illette meg a halászati jog, mely jog a törvény erejénél fogva 2028. augusztus 31-ig még megilleti, ezért nem lett volna törölhető a nyilvántartásból.
- [9] Az alperes Kormányhivatal védiratában a felperesi kereset elutasítását kérte. Hivatkozása szerint az indítványozó – az I. rendű alperesi érdekelt, mint az érintett vízterület tulajdonosa és egyben a halászati jog jogosultja – a felperesnek nem a halászati jogot adta át, mivel azt csak haszonbérleti szerződés keretében adhatta volna át, hanem együttműködési megállapodás keretében a felperest a halászati jogának gyakorlásával összefüggő feladatok elvégzésével bízta meg. A felperes nem rendelkezett halászati joggal, sem a Hhvtv. új szóhasználata szerint halgazdálkodási joggal, ezért e jog nem is hosszabbodhatott meg a törvény erejénél fogva. A Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal (a továbbiakban: NÉBIH) által vezetett halgazdálkodási nyilvántartásba az érintett ingatlanhoz tévesen került bejegyzésre a felperes halgazdálkodásra jogosultként, ezért azt törölték.
- [10] Az indítványozó I. rendű alperesi érdekelt a kereset elutasítását kérte. Hangsúlyozta, hogy a halászati jogát nem engedte át a felperesnek. A II. rendű alperesi érdekelt [...] Egyesület (a továbbiakban: horgászegyesület2.) szintén a kereset elutasítását kérte.

Álláspontja szerint a halgazdálkodási jog jogosultja csak haszonbérő, illetve vagyonkezelő lehet a Hhvtv. 22. § (2) és (3) bekezdése alapján.

- [11] 2.4. A Debreceni Törvényszék 11.K.701.115/2021/26. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította.
- [12] Indokolása szerint az együttműködési megállapodásban az indítványozó I. rendű alperesi érdekelt csak a halászati jogának gyakorlásával összefüggő feladatok elvégzésével bízta meg a felperest, ezért ez nem jelenti azt, hogy a halászati (halgazdálkodási) jogát adta volna át a felperes részére. Az együttműködési megállapodás 4. pontja szerinti „halászati jogának gyakorlásával összefüggő feladatok elvégzésére” szerződéses meghatározás ugyanis nem egyenlő a halászati (halgazdálkodási) jog átengedésével. A felperes így nem rendelkezett ilyen jogosultsággal, ezért az nem is hosszabbodhatott meg, az együttműködési megállapodás 17. pontja szerint a szerződés a felek között 2020. december 31. napjával megszűnt. A halászati jog jogosultja a perrel érintett ingatlan esetében az indítványozó I. rendű alperesi érdekelt volt.
- [13] A bíróság kiemelte azt is, hogy a periratok alapján a felek eredeti szerződéses akarata a halászati jog felperesnek történő átengedésére nem terjedt ki. Annak pedig nincs jelentősége, hogy a felperes az együttműködési megállapodással érintett 68,83 hektár területen ugyanazokat a feladatokat végezte, mint a haszonbérbe kapott ingatlanok esetében, mivel a felperesnek halászati joga nem volt, csak a halászati jog gyakorlásával összefüggő feladatok elvégzésével bízták meg.
- [14] 2.5. A felperes a jogerős ítélet ellen felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő. Ebben kifejtette, hogy egyetért azzal az ítéleti megállapítással, hogy az együttműködési megállapodásban nem történt rendelkezés a halászati jog átadásáról, azonban a peres eljárás során végig azt állította, hogy a halászati jog gyakorlásával bízták meg, ezért is kerülhetett be a halgazdálkodási nyilvántartásba. A halgazdálkodási jog a Hhvtv. 74. § (4) bekezdése alapján a törvény erejénél fogva szállt át a felperesre, azt 2013. augusztus 31-től számított 15 évig gyakorolhatja. Vitatta továbbá azt az ítéleti megállapítást, hogy a halászati jog gyakorlásával összefüggő feladatok elvégzése nem egyenlő a halászati (halgazdálkodási) jog átengedésével.
- [15] Az alperes a felülvizsgálati ellenkérelmében az elsőfokú ítélet hatályban tartását kérte. Kifejtette, hogy a felperes a tárgyi vízterület vonatkozásában soha nem volt halgazdálkodásra jogosult, így a halgazdálkodási jog törvény erejénél fogva történő felperesre átszállása fogalmilag kizárt. Az I–II. rendű alperesi érdekelt a felülvizsgálati tárgyaláson előterjesztett ellenkérelmükben a jogerős ítélet hatályban tartását kérték.
- [16] 2.6. A Kúria indítvánnyal támadott, 2022. szeptember 8-án meghozott Kfv.V.37.405/2022/13. számú végzésével a Debreceni Törvényszék

11.K.701.115/2021/26. számú ítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította.

- [17] A Kúria megállapította, hogy a felperes és az indítványozó I. rendű alperesi érdekelt között 2009. december 10-én módosított, 2004. december 9-én megkötött együttműködési megállapodás rendezte az abban szereplő felek jogviszonyát, megszerzett jogaikat és az őket terhelő kötelezettségeket. Az együttműködési megállapodás 1135 ha, 6806 m² nagyságú holtág rendszerre vonatkozott, melynek egy részét (66,8440 ha területet) az indítványozó I. rendű alperesi érdekelt a felperesnek haszonbérbe adta. A holtágrendszer egyéb, összesen 68,8366 ha nagyságú vízterület használati jogát viszont nem haszonbérbe adta az indítványozó I. rendű alperesi érdekelt a felperes részére, amit külön kihangsúlyoztak a felek a megállapodásban, hanem e vízterületre együttműködési megállapodást kötöttek. Eszerint az indítványozó I. rendű alperesi érdekelt a megállapodás 4. pontjában részletezett, a halászati jogának gyakorlásával összefüggő feladatok elvégzésére jogosította fel a felperest, aki e feladatok elvégzésére úgy vállalt kötelezettséget, hogy a bevételt negyedévenként köteles volt átutalni az I. rendű alperesi érdekelt számlájára, díjazásra, költségtérítésre, természetbeni juttatásra nem volt jogosult.
- [18] A Kúria indokolása szerint a megállapodás 4. pontjában szereplő feladat a megállapodásban is rögzítetten a Hhtv. szerinti halászati jog gyakorlásával összefüggő egyes tevékenységekre terjedt ki. A megállapodás 4. pontjában a halászati jognak a vonatkozó ágazati jogszabályban a szerződés megkötésének időpontjában szabályozott egyes részfeladatait sorolták fel, a 9. pontban további feladatokat róva a felperesre. A megállapodásban felsorolt részfeladatok felölelték a halászati jogba tartozó lényegi feladatokat, így az indítványozó I. rendű alperesi érdekelt ténylegesen a halászati jog gyakorlását engedte át ezzel a felperesnek.
- [19] A Kúria indokolása szerint tény, hogy az érintett vízterület tulajdonosa az indítványozó I. rendű alperesi érdekelt volt, azonban a Hhtv. nem zárta ki azt a lehetőséget, hogy a halászati jog gyakorlására jogosult önkormányzat e jogának gyakorlását a szükséges szakértelemmel és kapacitással rendelkező egyéb szervezet részére atipikus szerződéssel átengedje. Az ily módon kialakult helyzet jogi rendezését a jogalkotó a Hhvtv. 74. § (4) bekezdése, mint átmeneti rendelkezés útján akként szabályozta, hogy azt a személyt/szervezetet, aki 2013. augusztus 31-én az adott halgazdálkodási vízterületen nem haszonbérleti jogviszony alapján volt jogosult a halászatra jogosultat megillető jogok gyakorlására, az új törvény (a Hhvtv.) hatályba lépését követő 15 évig a halgazdálkodási jog megilleti. A hivatkozott átmeneti rendelkezés indokolása szerint pedig a Hhtv. szerint szerzett halászati jog, valamint társult halászati jog jogosultja a törvény szerint a halgazdálkodási jog jogosultjává válik. A Hhvtv. 74. § (4) bekezdése pontosan azokat a helyzeteket, kialakított jogi megoldásokat kívánta rendezni, amikor az adott halgazdálkodási vízterületen nem haszonbérleti jogviszony alapján volt jogosult a halászatra jogosultat megillető jogok

gyakorlására az adott személy/szervezet. A Hhvtv. 22. § (2) bekezdésének az a rendelkezése pedig, hogy e jogszabály hatályba lépésétől kezdődően a halgazdálkodási jog haszonbérbe vagy vagyonkezelésbe adható, a Hhvtv. 74. § (4) bekezdésének alkalmazását nem zárja ki, mivel e jogszabályhely a halászati jogok gyakorlása tekintetében a korábbi szabályozás által nem tiltott atipikus megállapodás alapján előállt helyzetet rendezi, kifejezetten annak érdekében, hogy a Hhvtv. követelményeinek megfelelő jogi helyzet állhasson elő.

- [20] 2.7. Ezt követően az indítványozó I. rendű alperesi érdekelt alkotmányjogi panaszt terjesztett elő.
- [21] Indítványában előadta, hogy az érintett holtágakból és összekötő csatornákból álló holtág rendszer tulajdonosa. 2020. december 4-én felmondta a felperessel megkötött együttműködési megállapodást, 2020. augusztus 27-én pályázatot írt ki az érintett terület vonatkozásában, melyre a felperes is benyújtotta pályázatát, azonban II. rendű alperesi érdekelt nyerte meg a pályázatot és lett a halgazdálkodási jog jogosultja. A pályázat jogszerűségével szemben a pályázók részéről kifogás nem érkezett. A felperes a pályázati eljárás során nyilatkozatot tett, miszerint a pályázati eljárásba foglalt feltételeket magára nézve kötelező érvényűen elfogadta.
- [22] Az indítványozó álláspontja szerint a Kúria végzése olyan tartalmat emel be a szerződő felek jogviszonyába, melyet azok nem szándékoztak a szerződéses akarat részévé tenni, a halászati jog átengedése ugyanis a szerződő felek akarata nem terjedt ki. A jogviszony tartalmát sosem képezte a szerződő felek olyan szándéka, hogy az indítványozó önkormányzat átengedte volna a felperesnek az érintett területre vonatkozó halászati jogot.
- [23] Az indítványozó álláspontja szerint a Kúria támadott végzése az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti és hatáskörét az Alaptörvénybe ütközően korlátozza [Alaptörvény 32. cikk (1) bekezdés], különös tekintettel arra, hogy végzésében nem mérlegelte és értékelte a tulajdonosi jogot gyakorló indítványozó szerződéses jogviszonyt befolyásoló cselekményeit, illetve a felperes ráutaló magatartását.
- [24] Az indítványozó hivatkozik arra, hogy az Alaptörvény 32. cikk (1) bekezdés e) pontja értelmében az önkormányzatok számára garantált a tulajdonosi jogállás, mely a tulajdonosi jogok teljességével párosul, amit az önkormányzatok az állammal, más önkormányzattal, személyekkel szemben is érvényesíthetnek. Az önkormányzati tulajdon tehát az előbbiekkal szemben is alkotmányos védelemben részesül, jóllehet az önkormányzatokat tulajdonosként kiemelt védelem nem illeti meg. Az önkormányzatok tulajdonosi jogállása kettős kötöttségben érvényesül. Egyrészt tulajdonosi jogaikat kizárólag törvény keretei között a helyi közügyek intézése érdekében gyakorolhatják, tehát ez helyi szintű kötöttséget jelent, ami a helyi közösség viszonylatában érvényesül. Másrészt az Alaptörvény fokozott védelmet biztosít a nemzeti vagyonnak és garanciákat rögzít az ezzel való felelős és átlátható

gazdálkodás érdekében. Tekintettel arra, hogy az önkormányzatok tulajdona nemzeti vagyon is egyben, azon túl, hogy az önkormányzatok cselekvési autonómiája törvényileg korlátozott, az állam és az önkormányzatok tulajdonában álló vagyonelemekkel való gazdálkodás alapvető alkotmányos szabályainak is érvényesülniük kell.

- [25] Az indítványozó álláspontja szerint a bíróság által hivatkozott Hhvtv. 23. §-a, 22. § (2) és (3) bekezdése és 74. § (4) bekezdése tekintetében a bíróság által kialakított jogértelmezés nem áll összhangban e jog alkotmányos tartalmával, ezért a Kúria végzése alaptörvény-ellenes. Álláspontja szerint továbbá az Alaptörvény M) cikke által védett vállalkozás és verseny szabadsága működésének elengedhetetlen feltétele a szerződési szabadság, amivel szintén ellentétes az, hogy a Kúria végzése olyan elemmel egészítette ki az atipikus szerződéses jogviszony tartalmát, amely sosem képezte a szerződő felek szándékát, különös figyelemmel arra, hogy a felek által tanúsított magatartás sem támasztja alá a Kúria felek szerződéses akaratát kiterjesztő értelmezését.
- [26] Az indítványozó hivatkozik továbbá arra, hogy a Kúria végzése sérti a tulajdonhoz való jog részjogosítványait is. Az érintett vízterület tulajdonosának joga ugyanis, hogy a tulajdon tárgyához szorosan tapadó halászati jogot átruházza harmadik személyre.
- [27] 3. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie. Az Alkotmánybíróság ezért tanácsban eljárva mindenekelőtt azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e a törvényben előírt befogadhatósági feltételeknek.
- [28] 3.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az Abtv. 27. §-a alapján benyújtott alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül kell benyújtani az ügyben első fokon eljáró bírósághoz címezve. Az indítványozó az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 30. § (1) bekezdés szerinti hatvan napos határidőn belül terjesztette elő.
- [29] 3.2. Az Abtv. 27. §-a értelmében az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdekében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [30] Az egyes igazságügyi tárgyú törvényeknek a magyar helyreállítási és ellenállóképességi tervhez kapcsolódó módosításáról szóló 2023. évi X. törvény módosította az Abtv. 27. §-át, amelynek következtében a közhatalmi jogkörben eljáró indítványozók indítványozói jogosultsága az Abtv. 27. §-át illetően megszűnt. Ugyanakkor az indítványozó önkormányzat a törvény hatálybalépése előtt nyújtotta be az alkotmányjogi panaszát, ezért indítványa elbírálásának a törvénymódosítás nem

akadály a {3442/2023. (X. 25.) AB végzés, Indokolás [13]–[18]}. Az indítványozó jogorvoslati lehetőségét kimerítette, érintettsége I. rendű alperesi érdekeltként fennáll a támadott bírósági döntéssel összefüggésben.

- [31] Az alkotmányjogi panaszt a jogi képviselővel eljáró polgármester az önkormányzat nevében, annak törvényes képviselőjeként nyújtotta be. Ennek alapja, hogy az Alaptörvény 33. cikk (1) bekezdése értelmében a helyi önkormányzat feladat- és hatásköreit a képviselő-testület gyakorolja, a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény (a továbbiakban: Mötv.) 41. § (1) bekezdése pedig azt mondja ki, hogy a képviselő-testületet a polgármester képviseli. Ugyanígy rendelkezett egyébként a korábbi önkormányzati törvény is [vö. a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény 10. § (1) bekezdés i) pont]. Nem csatolta ugyanakkor az Alkotmánybírósághoz fordulásra feljogosító képviselőtestületi határozatot.
- [32] Megállapítható, hogy a polgármester képviseleti joga általánosságban kétségtelenül fennáll. Ugyanakkor a képviseleti jog nem egyenlő az azt megalapozó döntési jog gyakorlásával. A polgármester tehát képviseli ugyan az önkormányzatot a hatósági, bírósági és az alkotmánybírósági eljárásban is, de az adott szervhez fordulásról csak akkor dönthet ő, ha ezt a törvény, vagy a törvényi keretek között megalkotott önkormányzati rendelet biztosítja számára.
- [33] Az Mötv. 42. § 9. pontja ezzel kapcsolatban úgy rendelkezik, hogy az Alkotmánybíróság előtti eljárás kezdeményezése nem ruházható át a képviselő-testület hatásköréből. Az Mötv. 68. § (2)-(3) bekezdése szerinti rendkívüli polgármesteri döntési jogból is kifejezetten ki vannak zárva a 42. § szerinti ügyek. Erre tekintettel a polgármesternek az eljárás megindításához rendelkeznie kell a képviselő-testület ezzel kapcsolatos döntésével, amely az Mötv. 48. § (1) bekezdésére figyelemmel határozati formában tud testet öltetni. Ennek hiányában a polgármester az önkormányzat nevében nem kezdeményezhet Alkotmánybíróság előtti eljárást {3131/2023. (III. 14.) AB végzés, Indokolás [13], 3132/2023. (III. 14.) AB végzés, Indokolás [12], 3328/2025. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [15]–[16]; alkotmányjogi panasz benyújtására való felhatalmazásra pl. 3200/2024. (V. 31.) AB végzés, Indokolás [10]}.
- [34] A meghatalmazás az eljárási képviseletet igazolja, nem az eljárás megindításáról szóló önkormányzati döntést. A képviselő-testületi felhatalmazás ehhez képest az eljárás kezdeményezésének előfeltétele. Ennek hiányában a polgármester az önkormányzat nevében nem kezdeményezhet Alkotmánybíróság előtti eljárást. Az eljárás kezdeményezéséhez tehát két aktusnak kell egymásra épülnie, először a képviselő-testület döntése az alkotmánybírósági eljárás kezdeményezéséről, ezt követően pedig a polgármester törvényes képviselőként való eljárása keretében az alkotmányjogi panasz benyújtása. A képviselő-testületi döntés hiánya az önkormányzati akaratképzés hiányát jelenti.

- [35] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó az alkotmányjogi panaszhoz nem csatolta a képviselő-testület Alkotmánybírósághoz fordulásról döntő határozatát, annak léteire más módon sem utalt. Ilyen tartalmú döntés a település által közzétett határozatok között sem lelhető fel. Az Abtv. 52. § (4) bekezdése értelmében az alkotmánybíróági eljárás feltételeinek fennállását az indítványozónak kell igazolnia. A polgármester e követelménynek nem tett eleget. Tekintettel ezért arra, hogy az indítványozó önkormányzat nem hozott döntést az alkotmányjogi panasz benyújtásáról, így a polgármester által benyújtott indítvány nem tekinthető az önkormányzat képviseletében benyújtottként. Mivel az Mötv. egyértelműen át nem ruházható hatáskörként tételezi az Alkotmánybírósághoz fordulást, ezért a polgármester saját jogán nem nyújthat be alkotmányjogi panaszt. A polgármester csak a képviselő-testület képviseletében járhat el, ellenkező esetben kiüresedne az a szabály, ami az önkormányzatot megillető indítványozói jogot a képviselő-testülethez telepíti {3131/2023. (III. 14.) AB végzés, Indokolás [14]-[15]}.
- [36] 4. Ekként az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a polgármester által benyújtott indítvány nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés a) pontja előírásának és az indítványt – az Abtv. 56. § (3) bekezdésére figyelemmel – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés c) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2026. október 13.

Dr. Márki Zoltán s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Handó Tünde s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kovács György András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kozma Ákos s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szomora Zsolt Tamás s. k.,
alkotmánybíró